

CZAPLA SIWA

– *Ardea cinerea*

Systematyka

- królestwo: zwierzęta
- gromada: ptaki
- typ: strunowce
- rząd: pełnopłetwe
- podtyp: kręgowce
- rodzina: czaplowate

Jak wygląda?

Czapla siwa jest największym przedstawicielem europejskich czaplowatych: dymorfizm płciowy jest słabo zaznaczony, długość ciała wynosi ok. 95 cm, rozpiętość skrzydeł 175–195 cm, a masa ciała 1000–2050 g. Choć czaple są nieznacznie mniejsze od bocianów a ich sylwetki w spoczynku są do siebie bardzo podobne, z łatwością można je odróżnić po ubarwieniu. Dziób czapli jest żółty, nogi żółto-brązowe, osobniki młodociane mają na głowie ciemną czapeczkę. Zgodnie z nazwą, w upierzeniu dorosłych osobników przeważa barwa szaropopielata, jasną głowę przedłuża dość długi ciemny czub, ozdobne pióra (tzw. rajery) występują ponadto u nasady szyi. Głowa i szyja są białawe, przy czym na szyi występują podłużne ciemne pasy. Kolejną cechą wyróżniającą czaple jest sposób noszenia szyi w locie – bociany trzymają ją wyciągniętą poziomo, podczas gdy czaple utrzymują ją esowato wygiętą. Skrzydła czapli w locie są charakterystycznie, pałkowato wygięte. Ponadto ptaki te zawsze stosują lot aktywny, tzn. nigdy nie szybują jak bociany czy ptaki drapieżne.

W jakim środowisku żyje?

Czaple związane są z podmokłymi terenami – spotykamy je nad jeziorami, rzekami, stawami hodowlanymi i innymi zbiornikami wodnymi. W Polsce spotka się je pojedynczo lub w stadach liczących kilka, a w okresie wiosennych i jesiennych wędrówek – do kilkuset osobników.

Środowiskiem życia czapli siwej mogą być zbiorniki wodne o bardzo zróżnicowanym charakterze, począwszy od całkowicie otwartych zatok nadmorskich i sztucznych zbiorników retencyjnych, a skończywszy na niewielkich torfiankach, żwirowniach czy (w niektórych krajach) parkach miejskich. Zdecydowana większość kolonii, zwanych czaplińcami, zakładana jest na drzewach – często w bezpośrednim sąsiedztwie kolonii kormoranów. Coraz częściej jednak czaple siwe gniazdują w trzcinowiskach porastających wierzbą. Owe kolonie często zlokalizowane są dość daleko od najbliższych żerowisk (do kilkunastu, a nawet 30 km).

Czym się żywi?

Pożywienie stanowią zwierzęta wodne, głównie ryby. Czapla czatuje nieruchomo stojąc w płytkiej wodzie lub na lądzie, a następnie szybkim, precyzyjnym ruchem chwytając ofiarę dziobem.

Badania ornitologów wykazały, że twierdzenie o zjedaniu przez jedną czaplę przynajmniej 1 kg ryb dziennie jest mitem. Dobbowe zapotrzebowanie czapli na pokarm wynosi 350–500 g. Przy okazji stwierdzono, że nie wszędzie i nie zawsze żywi się ona głównie rybami. Na pożywienie czapli składają się w zasadzie wszelkie drobne zwierzęta wodne lub przebywające w pobliżu wody z chrząszczami wodnymi i ich larwami, a także drobnymi ssakami jak norniki czy krety włącznie.

Mimo to, czaple nie są mile widziane przez rybaków, hodowców ryb oraz w okolicach stawów hodowlanych, gdzie traktowane są jako szkodniki niepodlegające ochronie.

Czy wiesz, że:

- Czapla objęta jest ochroną gatunkową częściową, z wyjątkiem występującej na terenie stawów rybnych uznanych za obrębę hodowlane.
- Czaple siwe gnieźdzą się na wysokich drzewach, w lasach lub innych zadrzewieniach w pobliżu wody, często na wyspach, zwykle kolonijnie, tworząc tzw. czaplińce, czasem w pobliżu kolonii kormoranów.
- Czapla siwa jest największą czaplą europejską, osiągającą rozpiętość skrzydeł do dwóch metrów.
- Najwięcej czaplińców znajduje się w północno-zachodniej części kraju, ogólna liczebność par lęgowych sięga w Polsce ok. 8–9 tys.

Czapla siwa



Polski Związek Łowiecki



ZWIĘRZĘTA POLSKI